

॥ ८ ॥ प्राग्ज्योतिषं पूर्वसमुद्रतीरस्थं नगरविशेषं यतः कामगमं अतः प्राग्ज्योतिषं गत्वा व्यदृश्यत ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अप्रख्यातिं अदर्शनं इयां प्राप्तवान् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ एवमिति हेवीरहेऽच्युत एवं मां सौभराजो विजितवान् एतदप्यहं पश्चादश्रौषं पूर्वमोहमापन्नः सन् संज्ञालाभानंतरं श्रुतवान् सारथिमुखेनेति शेषः ॥ १६ ॥ इंद्रदयितं इंद्रदेवत्वं वज्रं वज्रात् यद्वा इंद्रोऽप्यस्यैव विभूतिः अतस्तच्छस्त्रमप्येतदीयमेवेति ध्येयं

एवं दशदिशः सर्वास्तिर्यगूर्ध्वं च भारत ॥ नादयामासुरसुरास्ते चापि निहता मया ॥ ८ ॥ ततः प्राग्ज्योतिषं गत्वा पुनरेव व्यदृश्यत ॥ सौभं कामगमं वीरमोहयन्मम चक्षुषी ॥ ९ ॥ ततो लोकांतकरणोदानवो दारुणा कृतिः ॥ शिलावर्षेण महता सहसामां समावृणोत् ॥ १० ॥ सोऽहं पर्वतवर्षेण वध्यमानः पुनः पुनः ॥ वल्मीकद्वराजं द्रुपर्वतोपचितो भवं ॥ ११ ॥ ततोऽहं पर्वतचितः सहयः सहसारथिः ॥ अप्रख्यातिमियां राजन्सर्वतः पर्वतैश्चितः ॥ १२ ॥ ततो वृष्णिप्रवीरा ये ममासन्सैनिकास्तदा ॥ ते भयार्ता दिशः सर्वे सहसा विप्रदुद्रुवुः ॥ १३ ॥ ततो हाहा कृतमभूत्सर्वं किल विशांपते ॥ द्यौश्च भूमिश्च खंचैवावृश्यमाने तथा मयि ॥ १४ ॥ ततो विषण्णमनसो मम राजन्सुहृज्जनाः ॥ रुरुदुश्शुक्रशुश्रूषे वदुःखशोकसमन्विताः ॥ १५ ॥ द्विषतां च प्रहर्षो भूदार्तिश्चाद्विषतामपि ॥ एवं विजितवान् वीरपश्चादश्रौषमच्युत ॥ १६ ॥ ततो हर्षिन्द्रदयितं सर्वपाषाणभेदनं ॥ वज्रमुद्यम्य तान्सर्वान् पर्वतान्समशातयं ॥ १७ ॥ ततः पर्वतभारार्तामंदप्राणविचेष्टिताः ॥ हयामममहाराज वेपमाना इवा भवन् ॥ १८ ॥ मेघजालइवाकाशो विदार्याभ्युदितं रविं ॥ दृष्ट्वा मां बांधवाः सर्वे हर्षमाहारयन्पुनः ॥ १९ ॥ ततः पर्वतभारार्तामंदप्राणविचेष्टितान् ॥ हयान्संदृश्य मांसूतः प्राह तात्कालिकं वचः ॥ २० ॥ साधुसंपश्य वार्ष्णेय शाल्वं सौभपतिं स्थितं ॥ अलं कृणावमन्यै न साधुयत्नं समाचर ॥ २१ ॥ मार्दवं सखितां चैव शाल्वा द धव्यपाहर ॥ जहि शाल्वं महाबाहो मै नं जीवय केशव ॥ २२ ॥ सर्वैः पराक्रमैर्वीरवध्यः शत्रुरभिन्नहन् ॥ न शत्रुरवमंतव्यो दुर्बलोऽपि वलीयसा ॥ २३ ॥ योऽपि स्यात्पीठगः कश्चिंत्किं पुनः समरे स्थितः ॥ सत्त्वं पुरुषशार्दूलसर्वयत्नैरिमं प्रभो ॥ २४ ॥ जहि वृष्णि कुलश्रेष्ठ मात्वां कालो त्यगात्पुनः ॥ नैष मार्दवसाध्यो वैमतो नापि स खातव ॥ २५ ॥ येन त्वं यो धितो वीरद्वारकाचावमदिता ॥ एवमादितु कौंतेय श्रुत्वा हं सारथेर्वचः ॥ २६ ॥ तत्त्वमेतदिति ज्ञात्वा युद्धे मतिमधारयं ॥ वधाय शाल्व राजस्य सौभस्य च निपातने ॥ २७ ॥ दारुकं चान्नुवं वीरमुहूर्तस्थीयतामिति ॥ ततो प्रतिहतं दिव्यमभेद्यमतिवीर्यवान् ॥ २८ ॥ आग्नेयमखंदयितं सर्वसाहं महा प्रभं ॥ योजयंतत्र धनुषादानवांतकरणे ॥ २९ ॥

समशातयं नाशितवान् ॥ १७ ॥ १८ ॥ आहारयन्प्राप्तवतः ॥ १९ ॥ तात्कालिकं तत्कालयोग्यं ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ पीठगः स्वासनस्थः अयुध्यमानोऽपीत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥